

РЕШЕНИЕ

№ 5810

гр. София, 23.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9282** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. М. П. против решение № 13/21.08.2020 г. на директора на дирекция „Административно-правно обслужване“ в Комисията за защита от дискриминация (КЗД). Ответникът оспорва жалбата като неоснователна. След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Със заявление от 13.07.2020г. жалбоподателят поиска КЗД да му предостави достъп до обществена информация, като поставил следните въпроси: „1. Какво е адвокатското възнаграждение на защитата Ви по дело № 9426/19г на ВАС при първият адвокат и сега след смяната му и защо не ползвате Вашите назначени служители юристи? 2. Еднолично ли е решението за адвокатска защита или е след решение на деветчленката?“

С уведомление изх. № 44-00-2242/27.07.2020г. на КЗД бил удължен срокът за предоставяне на достъп до обществена информация на основание чл.31, ал.1 ЗДОИ поради необходимостта от съгласие на трети лица за предоставянето ѝ. С процесното решение достъпът бил отказан, като са изложени мотиви, че съгласно чл.3 ал.1 от ЗДОИ, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава

или съхранява от държавни органи или органи на местното самоуправление. Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл.41 ал.1 и ал.2 от Конституцията на Република България, като това право обхваща и корелативното задължение на задължените по закон субекти да осигурят достъп до общественозначима информация с изключение на нормативно уредените ограничения на правото. Един от правните способи за упражняване правото на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл.4 ал.1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно с разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл.9 ал.1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна, като в чл.10 и чл. 11 са дадени легалните дефиниции на тези понятия. Според чл. 10 от ЗДОИ „официална обществена информация“ е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 „служебна обществена информация“ е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официална информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Във връзка с изложеното, издателят на оспорения акт намерил, че исканата в случая информация, касаеща възнагражденията на адвокати, осъществяващи процесуално представителство по адм. дело № 9426 по описа на Върховния административен съд (ВАС) за 2019 г. и начина на вземане на решение за организиране на защитата по посоченото дело, не е обществена по смисъла на закона, тъй като същата не може да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Както е посочено и по-горе, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с обществения живот, но и да дава възможност за създаване на мнение за правомощията и дейността на органа. Исканата информация касае трети лица и не дава представа за работата на институцията.

Съдът в настоящия състав не споделя това становище. Искането за информация е отправено до КЗД, която съгласно чл.40, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗД) е специализиран държавен орган и съответно, задължен субект измежду посочените в чл.3, ал.1 ЗДОИ. Със заповед № 30/11.03.2020г. на председателя на КЗД, издадена на основание чл.49, ал.1 ЗЗД, на директора на дирекция „Административно-правно обслужване“ в КЗД е възложено произнасянето по заявления за достъп до обществена информация, постъпили в КЗД. Следователно, оспореното решение е издадено от надлежно овластено за това лице. То е в установената форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но то се явява в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Установява се от справка в общодостъпната интернет страница на Върховния административен съд (ВАС), че КЗД е била страна по адм. д. № 9426/2019г. на ВАС, Шесто отделение и е била представлявана от адвокат в производството по делото.

Поисканата с процесното заявление за достъп информация представлява обществена такава по определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като би дала възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект, и в частност на жалбоподателя да узнае, какъв е размерът на разходваните от КЗД публични средства и как се формира решението за съответния разход. Съгласно чл.40, ал.3 ЗЗД, КЗД е юридическо лице на бюджетна издръжка и първостепенен разпоредител с бюджет. Следователно, дейността ѝ се финансира изцяло с публични средства по смисъла на § 1, т.1 на Допълнителната разпоредба (ДР) към Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор във вр. с чл.2, ал.2, т.1 от същия закон. При това, като първостепенен разпоредител КЗД приема независимо решенията си относно разхода на тези средства. Ето защо, тя дължи прозрачност и отчетност на тези си решения независимо от обстоятелството, дали за извършване на съответния разход следва да провежда процедури по Закона за обществените поръчки или не. В случай, че за съответното решение не е необходима процедура от такъв вид, която сама по себе си би предоставила гаранции за прозрачност, на още по-силно основание КЗД дължи да предостави информация за съответния разход при подадено искане за това по реда на ЗДОИ.

Последният презумира в т.6 на § 1 от ДР на ЗДОИ, че надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона. Този надделяващ обществен интерес изключва възможността отказ да бъде постановен по съображения, че достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация – чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ. В случая в преписката не е приложен изричен отказ на адвоката, представлявал КЗД, да бъде предоставена търсената от заявителя информация. Дори да се приеме, че задълженият субект в случая е имал основание да продължи срока за произнасяне по заявлението, като поиска съгласие на третото лице на основание чл.31, ал.2 ЗДОИ и е било изразено несъгласие от това лице, от това не следва, че разкриването на информацията би засегнало интересите му и в случая тя не може да бъде подходящо ограничена съобразно чл.31, ал.4 ЗДОИ. Доставчикът на съответна услуга, платена с публични средства, следва да е наясно със съществуващите специални законови разпоредби относно разходването на тези средства. Със сключването на договор за такава доставка, изпълнителят ѝ не може да дерогира приложението на законовите изисквания за прозрачност и отчетност на тези разходи. Ето защо, несъгласието на изпълнителя като трето лице в производството по заявление за достъп до обществена информация не е основание този достъп да бъде отказан.

В тази връзка следва да се отбележи и, че в случая търсената информация не се отнася изцяло и само до размера на разхода за услугите, предоставени от адвокат, но и относно начина на формиране на решението за адвокатска защита и причините, поради които КЗД не е представлявана по делото от нейни служители, които са юристи. Законът цели да улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ относно вземаните от тях решения и да гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от същите субекти. С решението си по заявление за достъп до обществена информация задълженият субект не само предоставя такава по съществуването ѝ на поставените въпроси, но и предоставя възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на съответната

администрация в областта на предоставените ѝ правомощия. Ето защо, в случая не е налице основание за отказ по процесното заявление.

Така мотивиран и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 13/21.08.2020 г. на директора на дирекция „Административно-правно обслужване“ в Комисията за защита от дискриминация.

ЗАДЪЛЖАВА директора на дирекция „Административно-правно обслужване“ в Комисията за защита от дискриминация в 14- дневен срок да предостави информацията, поискана със заявление № 12-12-13/13.07.2020г. на Комисията за защита от дискриминация.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: